

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0153/2014

4.3.2014

BETÆNKNING

om midtvejsrevision af Stockholmprogrammet
(2013/2024(INI))

Retsudvalget
Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender
Udvalget om Konstitutionelle Anliggender

Ordfører: Luigi Berlinguer, Juan Fernando López Aguilar, Carlo Casini

(Procedure med fælles udvalgsmøder – forretningsordenens artikel 51)

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
UDTALELSE FRA UDENRIGSUDVALGET	22
UDTALELSE FRA UDVALGET OM KVINDERS RETTIGHEDER OG LIGESTILLING	29
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	35

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om midtvejsrevision af Stockholmprogrammet (2013/2024(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 25. november 2009 om meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet – Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i borgernes tjeneste – Stockholmprogrammet¹,
- der henviser til Rådets Stockholmprogram – Et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste og til deres beskyttelse²,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til de fælles drøftelser i Retsudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, jf. forretningsordenens artikel 51,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og udtalelse fra Udvalget om Udenrigsudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0153/2014),

I. Stockholmprogrammet og Lissabontraktaten

1. er af den opfattelse, at Lissabontraktaten og anerkendelsen af, at Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder har retligt bindende kraft, har betydet væsentlige forbedringer og en styrkelse af den forfatningsmæssige basis for EU-institutionerne og medlemsstaterne i bestræbelserne på at indfri målene om at skabe et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, men konstaterer, at der på visse områder er brug for en yderligere indsats, navnlig hvad angår gennemførelse; finder, at dette mål forudsætter, at traktaterne og den afledte ret finder ensartet anvendelse i hele EU; er derfor enig i, at undtagelser eller særordninger bør undgås og i videst muligt omfang ophæves; anmoder Kommissionen og Rådets formandskab om at forbedre deres efterlevelse af forpligtelsen til, at Parlamentet "straks underrettes fuldt ud i alle faser af proceduren" for indgåelse af internationale aftaler; beklager forsinkelserne i arbejdet med at rette retsakterne fra den tidligere tredje søjle ind efter den nye struktur af normer, i form af grundlæggende og delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, i overensstemmelse med Lissabontraktaten og den nye institutionelle struktur;

Kommissionens ret til at foreslå lovgivning og den almindelige lovgivningsprocedure

2. er af den opfattelse, at udvidelsen af anvendelsesområdet for den almindelige lovgivningsprocedure har gjort lovgivningsarbejdet mere legitimt og bragt det tættere på

¹ EUT C 285 E af 21.10.2010, s. 12.

² EUT C 115 af 4.5.2010, s. 1.

borgeren ved at øge indflydelsen for Parlamentet, som er den eneste demokratisk valgte institution i Unionen; mener, at de resterende undtagelser fra anvendelsen af den almindelige lovgivningsprocedure bør fjernes i forbindelse med en fremtidig traktatrevision;

3. bemærker, at Kommissionen i sin meddelelse af 20. april 2010 med titlen "Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed for EU's borgere – Handlingsplan om gennemførelse af Stockholmprogrammet" (COM(2010)0171) slår til lyd for et større ambitionsniveau i håndteringen af de daglige forhold og forhåbninger, der ligger europæerne på sinde, og fremhæver, at "Unionen skal kunne reagere på uforudsete hændelser, straks gribe de muligheder, der viser sig, samt forudsige og tilpasse sig udviklingen";
4. minder om, at EU's almindelige lovgivningsprocedure finder anvendelse som et princip, der omfatter beslutningsprocessen inden for en større kreds af politikker vedrørende området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, det traktatfaste krav om at træffe beslutninger "så åbent som muligt og så tæt på borgerne som muligt" og det øgede behov for fleksibilitet; opfordrer Kommissionen til at gøre brug af sin initiativret på lovgivningsområdet, med fuld respekt for dens beføjelser som fastsat i traktaterne og de heri foreskrevne principper, herunder nærhedsprincippet, og i tæt samarbejde med medlovgiverne;

De nationale parlamenter

5. mener, at den øgede inddragelse af de nationale parlamenter i EU's aktiviteter, som fastsat i protokol nr. 1 (om de nationale parlamenters rolle i EU) og nr. 2 (om anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet) knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), har haft en positiv indvirkning på især udviklingen af og funktionsmåden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, især, men ikke kun fordi nærhedsprincippet nu i øget grad kan forventes efterlevet, såvel som fordi den bredere og tættere inddragelse af de europæiske befolkninger i den demokratiske proces har ydet et betydeligt bidrag til lovgivningsarbejdet og EU-politikken;
6. opfordrer til et styrket samarbejde og til dialog mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet såvel som mellem EU's institutioner og organer generelt og med de nationale parlamenter i den hensigt i så vidt muligt omfang at sørge for, at EU-institutionerne og -organerne direkte og øjeblikkeligt stiller information om EU-initiativer til rådighed for de nationale parlamenter;

En ensartet valglov i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet

7. bemærker, at valgsystemerne for EP-valg selv uden en aftale om en ensartet valgprocedure gradvist er blevet mere ensartede, navnlig som resultat af dannelsen af politiske partier og politiske fonde på europæisk plan, arbejdet for indførelsen af en europæisk statut baseret på Kommissions forslag til en reform af reglerne om de europæiske politiske partier og forbuddet mod dobbeltmandat, der har gjort hvervet som medlem af Europa-Parlamentet uforeneligt med hvervet som medlem af et nationalt parlament; tilskynder til mere gennemsigtige procedurer for nominering af

valgkandidater, for at sikre deres uafhængighed og muligheden for at indføre direkte valgkredse;

8. mener, at offentligheden i øget grad bør gøres opmærksom på Parlamentets demokratiske funktion og på, at valgkampen forud for EP-valg bør fokusere på emner, der reelt er af fælleseuropæisk interesse;
9. mener derfor, at der i fremtiden vil blive behov for en reform af valgproceduren med henblik på at øge Parlamentets legitimitet og gennemslagskraft gennem en styrkelse af EU's demokratiske dimension og en mere proportionel mandatfordeling mellem medlemsstaterne i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i traktaterne; finder, at en sådan reform vil tilskynde EU-borgerne til at deltage i EP-valg i den medlemsstat, hvor de er bosiddende, men ikke har statsborgerskab;
10. glæder sig dog allerede over vedtagelsen af Rådets direktiv 2013/1/EU af 20. december 2012 om ændring af direktiv 93/109/EF med hensyn til visse regler for valgbarhed ved valg til Europa-Parlamentet for unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere¹, i det omfang det lemper de forpligtelser, som unionsborgere bosiddende i en anden end deres statsborgerskabsmedlemsstat, skal opfylde for at stille op til valg til Europa-Parlamentet; opfordrer indtrængende til, at de bureaukratiske forhindringer, der spærrer for deltagelsen i EP-valg for EU-borgere bosiddende i en anden end deres statsborgerskabsmedlemsstat, fjernes, og tilskynder til samarbejde blandt medlemsstaterne om at eliminere denne svøbe, der truer med at undergrave EU's demokratiske standarder; gentager, at der må tages yderligere skridt til at sikre alle EU-borgere retten til at stemme, uanset deres faktiske bopælsmedlemsstat;

Det europæiske borgerinitiativ

11. glæder sig over vedtagelsen af forordningen om det europæiske borgerinitiativ², der giver EU-borgerne de samme rettigheder til at formulere politikforslag, som Parlamentet og Rådet allerede råder over;
12. mener, at borgerinitiativet kan spille en central rolle i indkredsningen af de emner, der skal tages op til behandling på EU-plan, og at det øger legitimiteten af politikudformningsproceduren på EU-plan;
13. beklager dog de tekniske problemer, som initiativtagerne til flere borgerinitiativer har været konfronteret med, og opfordrer Kommissionen til at finde en løsning herpå;
14. påpeger, at en reel gennemførelse af borgerinitiativet besværliggøres af ikke blot tekniske problemer, men også af økonomiske problemer som skyldes manglende budgetmidler;

¹ EUT L 26 af 26.1.2013, s. 27.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 211/2011 af 16. februar 2011 om borgerinitiativer (EUT L 65 af 11.3.2011, s. 1).

II. Evaluering af Stockholmprogrammet og gennemførelsen heraf

Grundlæggende rettigheder

15. finder, at EU bør fremme det højeste niveau af beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende rettigheder for alle; er af den opfattelse, at Stockholmprogrammets kapitel om fremme af borgernes rettigheder er i tråd med denne ambition; bemærker dog, at implementeringen af dette kapitel, til trods for de gjorte fremskridt, bør intensiveres;
16. opfordrer indtrængende til foranstaltninger, der løser det såkaldte Københavnsdilemma, som beskriver en situation, hvor Unionen fastsætter høje standarder, som kandidatlande skal overholde, men mangler redskaberne hertil for de eksisterende medlemsstater; opfordrer til, at der, helst i henhold til en interinstitutionel aftale, nedsættes en "Københavnskommission" bestående af uafhængige, højtstående eksperter i grundlæggende rettigheder, som også skal udpeges af Europa-Parlamentet, med det opdrag at sikre, at alle medlemsstater overholder de fælles værdier i artikel 2 i TEU, fortsat overholder "Københavnskriterierne" og rådgiver og rapporterer om forhold vedrørende grundlæggende rettigheder, mens der afventes en ændring af forordningen om Agenturet for Grundlæggende Rettigheder¹ til udvidelse af agenturets anvendelsesområde og styrkelse af dets beføjelser, således som Europa-Parlamentet gentagne gange har anmodet om;
17. frygter, at den økonomiske krise kan udvikle sig til en krise for demokratiet, og mener, at der er brug for en stærk politisk impuls og en gennemskuelig funktionsmåde for de demokratiske institutioner på nationalt og europæisk plan for at kunne værne om de demokratiske landvindinger, retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder, for at kunne bekæmpe den voksende populisme i Europa og yderligere styrke EU-borgerskabet; er bekymret over manifestationerne af åben intolerance over for EU-borgernes mobilitet med det formål at undergrave rettighederne for arbejdstagere fra visse nye medlemsstater;
18. mener, at der skal gøres mere for at imødegå den særlige situation, som sårbare grupper befinder sig i, og for at styrke bekæmpelsen af racisme, xenofobi, antisemitisme, religiøs intolerance, islamofobi, roma-fjendtlighed, homofobi og transfobi;
19. er af den opfattelse, at vedtagelse og reel anvendelse af lovgivning til bekæmpelse af hadforbrydelser, hadefuld tale og af personer der fremmer, støtter og begår hadforbrydelser og hadefuld tale er af afgørende betydning, og opfordrer til videreudvikling af denne type lovgivning i fuld overensstemmelse med nærhedsprincippet;
20. beklager de manglende fremskridt vedrørende de nationale roma-integrationsstrategier og den fortsatte racisme over for og diskrimination af romaer i hele EU, herunder udskillelsen af romabørn inden for uddannelsesvæsenet; opfordrer medlemsstaterne til at øge deres indsats for at styrke de grundlæggende rettigheder for og social inddragelse

¹ Rådets forordning (EF) nr. 168/2007 af 15. februar 2007 om oprettelse af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, EUT L 53 af 22.2.2007, s. 1.

af romaer ved snarest muligt at implementere de henstillinger, der blev fremsat i Rådets henstilling af 9. december 2013 om foranstaltninger i medlemsstaterne til effektiv integration af romaerne¹; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at yde finansiel støtte til og inddrage romaorganisationerne i alle de politikker, der berører romaer;

21. understreger, at universalitetsprincippet gælder for de grundlæggende rettigheder og for ligebehandling; opfordrer derfor indtrængende Rådet til at vedtage forslaget til direktiv om diskriminationsbekæmpelse; beklager den mangelfuldhed, der hersker på området for politikker for integration af handicappede og vedrørende det omfang, hvori deres rettigheder tages i betragtning;
22. glæder sig over vedtagelsen af direktiv 2012/29/EU om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse², hvori der lægges særlig vægt på beskyttelse af sårbare personer som kvinder og børn; understreger, at disse grupper hyppigt udsættes for alle former for vold, herunder vold i hjemmet; anbefaler, at sådanne alvorlige krænkelser af menneskerettighederne identificeres og strafforfølges via tilbundsående undersøgelser; glæder sig over vedtagelsen af direktiv 2011/99/EU om den europæiske beskyttelsesordre³ og af direktiv 2011/36/EU om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor⁴; opfordrer medlemsstaterne til snarest muligt at gennemføre og anvende disse direktiver i national ret;
23. henviser til sin igangværende undersøgelse af den elektroniske masseovervågning af EU-borgerne; gentager de alvorlige betænkeligheder, som blev udtrykt i dets beslutning af 4. juli 2013 om den amerikanske nationale sikkerhedsmyndighed NSA's overvågningsprogram og overvågningsmyndigheder i forskellige medlemsstater samt indvirkningen på privatlivets fred for EU-borgere⁵: finder, at masseovervågning udgør en alvorlig udfordring for EU's principper vedrørende demokrati, retsstaten og de grundlæggende rettigheder, og fastholder, at der skal opstilles velfunderede og virkningsfulde parlamentariske og juridiske tilsyns- og sikkerhedsmekanismer på EU- og medlemsstatsplan; anser det for essentielt, at der indføres flere kontrol- og tilsynsmekanismer, især gennem vedtagelse af EU-retlige rammer for databeskyttelse, hvilket bør sikre fuld respekt for de grundlæggende rettigheder; finder, at der skal skrides ind over for overvågning, som truer EU's interne sikkerhed;
24. mener, at en egentlig ansvarlighedsprocedure er af afgørende betydning for effektivt at kunne beskytte menneskerettighederne effektivt og fremme legitime og virkningsfulde sikkerhedspolitikker, som bygger på retsstatsprincippet; opfordrer Kommissionen til at foreslå en ansvarlighedsmekanisme, der skal have til formål at styrke EU's og medlemsstaternes evne til at forebygge, efterforske og håndtere menneskerettighedsovertrædelser på EU-niveau, navnlig overtrædelser begået inden for rammerne af CIA's angivelige transport og illegale tilbageholdelse af fanger i

¹ EUT C 378 af 24.12.2013, s. 1.

² EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57.

³ EUT L 338 af 21.12.2011, s. 2.

⁴ EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1.

⁵ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0322.

europæiske lande;

25. understreger, at Unionens tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK) som fastsat i artikel 6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union yderligere vil styrke beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder i Unionen, som den er sikret af charteret om grundlæggende rettigheder og Domstolens retspraksis;
26. bemærker, at tiltrædelsen af konventionen sikrer borgerne og andre personer, som Unionen er ansvarlig for, en beskyttelse i forbindelse med Unionens foranstaltninger svarende til den, de allerede har i forbindelse med enhver af medlemsstaternes foranstaltninger; minder om, at dette især er relevant set i lyset af, at medlemsstaterne har overført vigtige kompetencer til Unionen, navnlig på området frihed, sikkerhed og retfærdighed;
27. bifalder det udkast til aftale, som de 47 medlemsstater af Europarådet og EU er nået til enighed om vedrørende sidstnævntes tiltrædelse af den europæiske menneskerettighedskonvention, og afventer den positive udtalelse fra EU-Domstolen om den aftalte tekst; opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til at ratificere aftalen hurtigst muligt efter EU-Domstolens endelige afgørelse;
28. glæder sig over, at tiltrædelsen af konventionen udgør et værdifuldt element af supplerende beskyttelse for borgerne og andre personer, som Unionen er ansvarlig for, navnlig inden for området frihed, sikkerhed og retfærdighed; understreger den alt for lange frist for afslutning af tiltrædelsesforhandlingerne og beklager, at EU stadig ikke reelt er tiltrådt konventionen; minder om, at EU's tiltrædelse ikke kun afhænger af medlemsstaternes ratifikation, men tillige af andre stater, der er parter til konventionen; opfordrer alle de berørte parter til at gå videre med ratificeringen snarest muligt;
29. fordømmer på det kraftigste de blokeringer og forhalinger, som EU har oplevet i tiltrædelsesforhandlingerne til EMRK, og opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at fremskynde procedurerne for EU's tiltræden af EMRK og til at afvise eventuelle fremtidige forsøg på at underminere EMRK's rolle, kompetencer og beføjelser i tillknytning til borgernes og de bosiddende personers menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder;
30. opfordrer til, at revisionen af forordningen om aktindsigt¹ vedtages med udgangspunkt i Parlamentets forslag;
31. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle specifikke redskaber baseret på nye informations- og kommunikationsteknologier med henblik på at udveksle bedste praksis på europæisk plan om bekæmpelse af forskelsbehandling;
32. understreger vigtigheden af at være opmærksom på kønsaspektet i alle strategier til integration af handicappede, indvandrere, romabefolkningen og andre mindretal samt udstødte personer;

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

Retsligt samarbejde i civilretlige og strafferetlige sager

33. bemærker, at Stockholmprogrammet sigter mod at lette EU-borgeres og EU-bosiddende personers frie bevægelighed ved at forsvare og respektere alle rettigheder og forpligtelser hidrørende fra et europæisk område med retfærdighed, og at retsligt samarbejde er det primære redskab til at opnå dette mål;
34. anerkender, at initiativer på området for gensidig anerkendelse af retslige situationer, retsafgørelser og retsdokumenter spiller en meget vigtig rolle i denne henseende, idet gensidig anerkendelse ikke medfører ændringer i medlemsstaternes retssystemer, men reducerer finansielle byrder og juridiske hindringer for borgere, familier og virksomheder, der udøver deres traktatfastsatte rettigheder, samtidig med at retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder respekteres;
35. minder om, at Stockholmprogrammet indeholder en række omfattende initiativer inden for civilret, herunder lettere anerkendelse af domme, gyldighed af testamenter i hele EU, lettere procedurer for accept af offentlige dokumenter, lettere tværnational inddrivelse af gæld og EU-initiativer inden for juridisk uddannelse;
36. bemærker, at kun tre retlige elementer indtil videre er blevet vedtaget på dette område, nemlig Bruxelles I-omarbejdningen¹, forordningen om arv² og Rom III-forordningen³, hvoraf kun sidstnævnte finder anvendelse i dag, og bemærker, at selv om Kommissionen har fremsat et stort antal forslag i henhold til Stockholmprogrammet, er mange vigtige forslag stadig ikke er vedtaget, herunder forslag vedrørende gensidig anerkendelse af virkningerne af dokumenter om civilstand og det 14. direktiv om selskabsret;
37. mener, at gensidig anerkendelse kræver, at borgere og jurister har tillid til hinandens retslige institutioner; bemærker, at styrkelsen af en reel europæisk retskultur, der fuldt ud respekterer nærhedsprincippet og princippet om domstolenes uafhængighed, fastsættelsen af fælles standarder og en forståelse af andre retssystemer, navnlig via uddannelse, spiller en meget vigtig rolle for understøttelsen af fælles anerkendelse og tillid; påpeger, at fælles anerkendelse og tillid kan føre til gradvise ændringer i nationale civilretstraditioner via en udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne; finder, at denne udveksling ikke bør indskrænke betydningen af de nationale retstraditioner;
38. bemærker, at lovgivningsinitiativer på civilretsområdet hidtil overvejende har været fokuseret på materiel ret; opfordrer til, at der i fremtiden i højere grad fokuseres på procesret;

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (omarbejdning), EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 af 4. juli 2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis, EUT L 201 af 27.7.2012, s. 107.

³ Rådets forordning (EU) nr. 1259/2010 af 20. december 2010 om indførelse af et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation, EUT L 343 af 29.12.2010, s. 10.

39. opfordrer Kommissionen til at arbejde effektivt hen imod etableringen af en international domskonvention, der kan forfølge samme mål som Bruxelles I-forordningen;
40. glæder sig over forslaget til direktiv om en mere ligelig kønsfordeling blandt menige bestyrelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber¹; understreger behovet for at bekæmpe det vedvarende "glasloft", som fortsat er en af de vigtigste hindringer for udviklingen af karrieremuligheder for kvinder;
41. glæder sig over Kommissionens forslag til forordning om fremme af borgeres og virksomheders frie bevægelighed gennem forenkling af godkendelsen af visse offentlige dokumenter, hvorved de bureaukratiske procedurer mindskes og den nuværende afstand mellem EU's institutioner og borgerne indsnævres;
42. opfordrer Kommissionen til i tråd med tidligere tilsagn og for at efterkomme gentagne anmodninger fra Parlamentets side at gå videre med de eksisterende planer om at fremlægge et forslag – der anlægger en altomfattende tilgang – til en forordning om gensidig anerkendelse af virkningerne af alle civilstatusakter i EU i den hensigt at eliminere diskriminerende juridiske og administrative hindringer for både mandlige og kvindelige borgere og deres familier, som ønsker at udøve deres ret til fri bevægelighed og til at tillade EU-borgerne og EU-bosiddende personer og deres familier at udøve de rettigheder, som følger af civilstatus, der allerede er anerkendt i en lang række europæiske jurisdiktioner;
43. gentager sin opfordring til indførelse af et EU-regelsæt om international privatret;
44. opfordrer Kommissionen til at videreudvikle e-justice-programmet for at give borgerne direkte internetbaseret adgang til retsinformation og retsvæsenet;
45. anerkender de fremskridt, der til dato er gjort med køreplanen for styrkelse af processuelle rettigheder for mistænkte og anklagede i straffesager, herunder vedtagelsen af direktiver om ret til tolkning og oversættelse², om ret til information under straffesager³ og om ret til adgang til advokatbistand i straffesager⁴; opfordrer til rettidig og korrekt gennemførelse i national ret og til uddannelse af statsembedsmænd, dommere, anklagere og forsvarsadvokater; gentager, at disse foranstaltninger er afgørende for at sikre et velfungerende EU-retssamarbejde i straffesager, navnlig hvad angår gennemførelsen af foranstaltninger, der er baseret på princippet om gensidig anerkendelse såsom den europæiske arrestordre, og gentager, at fortsatte fremskridt inden for beskyttelse af mistænkte og anklagedes rettigheder er af essentiel betydning; tager forslagene om retshjælp, uskyldsformodning og sikkerhedsmekanismer for børn til

¹ COM(2012)0614

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager, EUT L 280 af 26.10.2010, s. 1.

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager, EUT L 142 af 1.6.2012, s. 1.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordre og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen, EUT L 294 af 6.11.2013, s. 1.

efterretning; er af den faste overbevisning, at især retshjælp skal garanteres på effektiv vis med henblik på at sikre virkningsfuld gennemførelse af direktivet om retten til advokatbistand; opfordrer til en debat om beskyttelse af vidner og whistleblowere; opfordrer til, at styrkelsen af processuelle rettigheder for mistænkte og anklagede personer i straffesager gøres til en prioritet for det Stockholm-efterfølgende program, og minder om, at køreplanen ikke er udtømmende;

46. beklager, at der fortsat skal ydes en indsats vedrørende varetægtsfængsling, administrativ frihedsberøvelse og frihedsberøvelse af mindreårige, idet mange medlemsstater ikke overholder standarderne for menneskerettigheder eller andre internationale standarder på disse områder; anerkender behovet for en vurdering af effektiviteten af ikkelovgivningsmæssigt arbejde vedrørende de eksisterende rammeafgørelser, for bred anerkendelse af problemer med varetægtsfængslingslove og -praksis rundt om i EU, der blev påpeget som led i Kommissionens høring, og for en forpligtelse til at tage spørgsmålet om etablering af gennemførlige minimumsstandarder for varetægtsfængsling op til fornyet behandling gennem lovgivningsmæssige tiltag; opfordrer Kommissionen til at tage spørgsmålet om etablering af sådanne standarder for varetægtsfængsling, administrativ frihedsberøvelse og frihedsberøvelse af mindreårige op til fornyet behandling gennem lovgivningsmæssige tiltag;
47. er overbevist om, at det bør prioriteres at sikre sammenhæng mellem de principper, der anvendes i udviklingen af et EU-område for strafferetspleje, og at EU-institutionerne i denne henseende bør arbejde tæt sammen med hinanden, jf. Parlamentets beslutning af 22. maj 2012 om en EU-tilgang til strafferet¹;
48. mener, at den gensidige tillid mellem medlemsstaterne skal styrkes ved at harmonisere efterlevelsen af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med straffesager og ved at træffe fælles foranstaltninger for at tilsikre korrekt retspleje og forvaltning af fængsler, hvilket ofte er årsagen til manglende tillid blandt medlemsstaterne, og at gensidig anerkendelse og harmonisering af EU's strafferet ikke kan udvikle sig uden seriøse tilbagemeldinger på gennemførelsen af disse regler på medlemsstatsplan;
49. glæder sig over forslaget til Rådets forordning om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed (COM(2013) 534); er overbevist om, at oprettelsen af en europæisk anklagemyndighed vil betyde et betydeligt skridt fremad mod videreudvikling af EU's område for frihed, sikkerhed og retfærdighed; mener, at såfremt oprettelsen af en europæisk anklagemyndighed bliver en succes, bør Rådet fremover overveje at gøre brug af artikel 86, stk. 4, i TEUF til at udvide myndighedens beføjelser til at omfatte alvorlige forbrydelser med en tværnational dimension; glæder sig endvidere over forslaget til forordning om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust) (COM(2013)0535),
50. mener, at der er behov for en større indsats for at gennemføre princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser, for så vidt angår håndhævelse af strafferetlige domme;
51. mener, at et virkningsfuldt, tilgængeligt og retfærdigt fungerende retsvæsen, hvor de grundlæggende rettigheder overholdes, er en vældig drivkraft for demokratiet og for

¹ EUT C 264 E af 13.9.2013, s. 7.

borgernes selvtillid og velfærd samt for en velfungerende økonomi;

52. ser med tilfredshed på EU-institutionernes og medlemsstaternes løbende indsats for at fremme universel støtte til og samarbejde med Den Internationale Straffedomstol (ICC) som et afgørende middel til at sikre ofrene for kriminalitet retfærdighed i henhold til international ret og fremme respekten for den humanitære folkeret og den internationale menneskerettighedslovgivning; opfordrer alle medlemsstater til at indgå rammeaftaler med ICC, navnlig om flytning af vidner, midlertidig løsladelse, flytning af frikendte personer og håndhævelse af domme; opfordrer EU-medlemsstaterne til i deres egenskab af medunderskrivere af Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol at sikre, at ICC har de nødvendige ressourcer til at opfylde sit mandat og sikre retfærdighed på en solid, fair og gennemsigtig måde;
53. understreger nødvendigheden af grundig oplæring af embedsfolk (inden for politi, sundheds- og retsvæsen mv.), der kan forventes at komme i berøring med sager, hvor en persons fysiske, psykiske eller seksuelle integritet anses for at være i fare, navnlig sager omhandlende kvinder udsat for kønsbetinget vold; opfordrer medlemsstaterne til at støtte det arbejde, der ydes af civilsamfundet, særligt ngo'er, kvindeorganisationer og andre frivillige organisationer, der tilbyder specialiseret støtte, og til at samarbejde med disse organisationer om at yde støtte til kvinder, der er ofre for kønsbetinget vold;
54. opfordrer medlemsstaterne til at ratificere Istanbulkonventionen om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet og Kommissionen til snarest at foreslå forhandlingsdirektiver om EU's tiltrædelse af denne konvention;

Indre sikkerhed

55. bemærker med tilfredshed medlemsstaternes og Kommissionens fremskridt i forbindelse med strategien for EU's indre sikkerhed (den indre sikkerhedsstrategi) og EU's politikcyklus vedrørende følgende: Organiseret kriminalitet og alvorlige internationale forbrydelser; bekæmpelse af terrorisme, international organiseret kriminalitet (herunder økonomisk kriminalitet), it-kriminalitet og cyber-befordrede forbrydelser såsom børnepornografi; beskyttelse af kritisk infrastruktur; og bekæmpelse af korruption, hvidvaskning af penge, terrorfinansiering, voldelig radikaliserings og illegal våbenhandel; gør dog opmærksom på, at der skal gøres yderligere fremskridt på alle disse områder;
56. understreger, at handel med mennesker er en alvorlig forbrydelse, der især berører kvinder, og som udgør en overtrædelse af menneskerettighederne og af den menneskelige værdighed, som Unionen ikke kan acceptere; beklager, at antallet af mennesker, der bliver handlet til og fra EU, er stigende til trods for ikrafttrædelsen af EU's direktiv om bekæmpelse af menneskehandel i december 2011; opfordrer medlemsstaterne til at øge deres bestræbelser på at bremse denne bekymrende tendens ved at sikre, at der i overensstemmelse med direktivet udvikles og gennemføres en fælles, koordineret og ambitiøs EU-strategi med samt lovgivning og foranstaltninger til bekæmpelse af menneskesmugling, menneskehandel og internationale kriminelle netværk inden for dette område, med særlig fokus på kvinder og mindreårige; understreger, at foranstaltninger til bekæmpelse af menneskehandel, tvangsarbejde og ulovlig indvandring bør fokusere på de grundlæggende årsager til problemet;

57. beklager, at EU's handlingsplan for 2010–2013 om øget kemisk, biologisk, radiologisk og nuklear sikkerhed i Den Europæiske Union (CBRN) (COM(2009)0273) ikke blev fuldstændig implementeret eller indarbejdet af medlemsstaterne i deres nationale politikstrategier; opfordrer derfor EU og medlemsstaterne til at styrke samarbejde og koordinering på regionalt og europæisk plan på CBRN-området og opfordrer derudover i denne sammenhæng Rådet til at sikre koordinering mellem de nationale myndigheder og EU's antiterrorkoordinatør;
58. opfordrer indtrængende Kommissionen til at intensivere og styrke sine bestræbelser på at beskytte EU's finansielle interesser og til at fuldføre den forsinkede reform af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, som indebærer fuld integration af databeskyttelse og mistænkte personers rettigheder på basis af konkrete strafferetlige definitioner;
59. glæder sig over den aftale, der er indgået om forslaget til direktiv om indefrysning og konfiskation af udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (COM(2012)0085); minder om, at konfiskation af kriminelle aktiver er en af de mest effektive metoder til bekæmpelse af kriminelle organisationer;
60. er af den faste overbevisning, at EU's antiterrorpolitik skal imødegå radikaliseringen af grupper/personer i de europæiske samfund og den tilsyneladende tendens til individualisering af terroraktioner i vores samfund; opfordrer til bedre koordinering af alle EU-tjenester med ansvar for gennemførelse af EU's antiterrorpolitik, navnlig EU's antiterrorkoordinatør, Europol, Den Stående Komité for det Operationelle Samarbejde om den Indre Sikkerhed (COSI) Terrorismegruppen (internationale aspekter) (COTER) og Eurojust;
61. beklager, at Kommissionens anden meddelelse af 10. april 2013 med titlen "Den anden årsrapport om gennemførelsen af strategien for EU's indre sikkerhed" forholder sig alt for ukritisk til de aktiviteter, der er udført inden for rammerne af den indre sikkerhedsstrategi, og fastslår de samme prioriteter som i Kommissionens første meddelelse fra november 2010 uden at tage hensyn til bl.a. konsekvenserne af integrationen af chartret om grundlæggende rettigheder, der for de fleste artiklers vedkommende gælder ikke alene for europæiske borgere, men for alle, som opholder sig på EU's område;
62. minder om, at Parlamentet i dag er en fuldgyldig institutionel aktør på det sikkerhedspolitiske område og dermed har ret til at deltage aktivt i fastsættelsen af de elementer og prioriteringer, der indgår i den indre sikkerhedsstrategi, og i evalueringen af disse instrumenter, herunder gennem tilsyn vedrørende gennemførelsen af den indre sikkerhedsstrategi, der skal foretages i fællesskab med Europa-Parlamentet, de nationale parlamenter og Rådet, jf. artikel 70 og 71 i TEUF; mener, at Parlamentet bør spille en afgørende rolle i evalueringen og fastlæggelsen af de interne sikkerhedspolitikker, da de har en stor indvirkning på de grundlæggende rettigheder for alle, der bor i EU; understreger derfor behovet for at sikre, at disse politikker falder ind under den eneste direkte valgte EU-institution med ansvar for kontrol og demokratisk tilsyn;
63. mener, at en korrekt evaluering af gennemførelse, virkninger og konkrete resultater af politikker og lovgivning på politikområdet indre sikkerhed, en analyse af foreliggende

sikkerhedsrisici, inddragelse af proportionalitets- og nødvendighedsprincipperne og en demokratisk debat er fundamentale forudsætninger for en effektiv strategi for den indre sikkerhed;

64. gør opmærksom på, at den nuværende indre sikkerhedsstrategi vil blive afsluttet i 2014; opfordrer Kommissionen til at påbegynde udarbejdelsen af en ny indre sikkerhedsstrategi for perioden 2015–2019, hvor der tages hensyn til Lissabontraktatens ikrafttræden og indarbejdelsen af chartret om grundlæggende rettigheder i EU-retten; opfordrer Rådet til at indarbejde Parlamentets bidrag på fyldestgørende vis i den nye indre sikkerhedsstrategi, inden strategien vedtages; tager i denne forbindelse Europol's analyser til efterretning, herunder risikoanalysen;
65. erkender, at den grænseoverskridende kriminalitet er stigende i EU og understreger derfor betydningen af tilstrækkelige budgetmidler til agenturer, der er beskæftiget med samarbejdet om retshåndhævelse; mener, at det aktuelle landskab af forskellige instrumenter, kanaler og redskaber til informationsudveksling inden for EU-retshåndhævelse er kompliceret og spredt, hvilket fører til ineffektiv anvendelse af de tilgængelige instrumenter og til utilstrækkelig demokratisk kontrol på EU-plan; efterlyser en fremtidsorienteret vision om, hvordan deling af retshåndhævelsesdata udformes og optimeres i EU, samtidig med at der værnes om de grundlæggende rettigheder, herunder et sikkert niveau af databeskyttelse; bemærker, at det er nødvendigt at styrke den gensidige tillid mellem de retshåndhævende myndigheder for at styrke udvekslingen af oplysninger;
66. afviser ideen om forudsigende politiarbejde uden en tilgrundliggende mistanke, især EU's PNR-forslag og ideen om et EU-system til sporing af finansiering af terrorisme; opfordrer Kommissionen til at ophæve datalagringsdirektivet¹;
67. opfordrer Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til at etablere hjælpecentre i områder, der er berygtet for prostitution, for at yde ofrene omgående psykisk og fysisk bedring;
68. opfordrer Kommissionen til hurtigt at fremsætte forslag til at bringe de tværnationale politisamarbejdsinstrumenter, som er blevet vedtaget under den tidligere tredje søjle – såsom Prüm-afgørelsen og det svenske initiativ – ind under Lissabontraktatens retlige rammer;
69. glæder sig over Kommissionens forslag om en ny Europol-forordning baseret på det nye retsgrundlag, der er indført med Lissabontraktaten, og håber, at denne vigtige procedure vil skride hurtigt frem, i fuld overensstemmelse med traktatens principper, således at Europol mere effektivt kan udfylde sin rolle til bekæmpelse af grænseoverskridende, organiseret kriminalitet;
70. beklager, at EU endnu ikke råder over de hensigtsmæssige ressourcer til at forebygge og

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF, EUT L 105 af 13.4.2006, s. 54.

reagere på naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer;

Grænser og visum

71. glæder sig over afslutningen på forhandlingerne om pakken vedrørende forvaltning af Schengensamarbejdet; opfordrer Kommissionen til at udfylde sin rolle som koordinator af Schengenevalueringerne og som traktaternes vogter for at forebygge situationer, der kan undergrave Schengenområdet funktionsevne; minder om, at Schengenområdet er baseret på gensidig tillid og på, at hver medlemsstat opfylder sine forpligtelser, herunder kontrol ved de ydre grænser, i overensstemmelse med Schengen-grænsekodeksen, hvilket også indbefatter anvendelse af de til rådighed stående teknologier; fremhæver, at det er vigtigt at bekæmpe ulovlig handel og smugling ved grænserne, og ikke mindst indsmugling af indvandrere; gentager sin holdning, at Schengenområdet snarest muligt bør udvides til at omfatte Rumænien og Bulgarien;
72. anser fraværet af kontrol ved de indre grænser for et af den europæiske integrations vigtigste resultater; anmoder Kommissionen om at være særlig opmærksom på fraværet af kontrol ved de indre grænser og afviser på det kraftigste alle forsøg, der ikke er i overensstemmelse med den etablerede EU-ret, på at begrænse borgernes frie bevægelighed;
73. anerkender, at Schengenområdet er af enestående art og indtil nu blevet udviklet trin for trin; er dog af den mening, at der er nødvendig at gøre langsigtede overvejelser om dets videre udvikling; mener, at Schengenområdets ydre grænser i fremtiden bør bevogtes med støtte fra EU- grænsevagter, hvis uddannelse omfatter moduler om menneskerettighedsstandarder;
74. glæder sig over reformen af Frontex' mandat og aftalen om Eurosur; mener, at der skal aftales nye regler om overvågning af søgrænser så hurtigt som muligt, og at der skal gives prioritet til at redde migranternes liv såvel som til at respektere migranternes og asylansøgere menneskerettigheder, herunder non-refoulement-princippet og børns og menneskesmuglingsofres rettigheder; minder om, at folkeretten, den etablerede EU-ret og ikke mindst Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis bør overholdes af Unionen og dens medlemsstater ved interventioner på åbent hav eller ved udstedelse af bestemmelser om overvågning af de ydre grænser;
75. udtrykker dyb bedrøvelse og beklagelse over det tragiske tab af liv ved EU's grænser, i særdeleshed Middelhavet; er fortsat af mening, at begivenhederne ved Lampedusa bør være et vendepunkt for EU, og at den eneste måde, hvorpå endnu en tragedie kan forebygges, er ved at vedtage en koordineret tilgang baseret på solidaritet og ansvarlighed og understøttet af fælles instrumenter;
76. anmoder Kommissionen om at redegøre for situationen i interneringscentre og overholdelsen af menneskerettighederne i disse centre, og om at fremkomme med initiativer vedrørende driften af disse centre i fremtiden;
77. udtrykker forfærdelse over det stigende antal dødsfald, især til havs, og over menneskerettighedskrænkelserne i forbindelse med ulovlige migranternes forsøg på at komme ind i EU; anmoder Kommissionen om at underrette Parlamentet, inden der

- indgås nogen aftaler mellem Frontex og et tredjeland; insisterer på, at disse aftaler skal have styrkede beskyttelsesmekanismer til at sikre fuld respekt for menneskerettighedsstandarderne, også i forbindelse med hjemsendelser, fælles patruljering, eftersøgnings- og redningsoperationer samt opfangelsesoperationer;
78. minder om den centrale rolle, som Frontex og Det Europæiske Politiakademi udfylder med hensyn til at uddanne retshåndhævelsesmandskab og grænsevagter, således at de bliver i stand til at håndhæve europæisk ret under overholdelse af migranternes menneskerettigheder;
79. tilslutter sig fuldt ud Europarådets opfordring til, at Frontex' rolle styrkes i overensstemmelse med Stockholmprogrammet, således at det bliver i stand til at reagere mere effektivt på ændringer i migrationsstrømmene;
80. beklager den sene overgang til Schengeninformationssystem II og de forhøjede udgifter forbundet hermed; glæder sig over den fortsatte implementering af visuminformationssystemet og etableringen af eu-LISA-agenturet til operationel forvaltning heraf; understreger, at disse nye systemer nu skal stå deres prøve i hverdagen; gentager sin anmodning om, at "der ikke bør lanceres nye grænseforvaltningsinstrumenter eller omfattende datalagringsystemer, før de eksisterende redskaber er nødvendige, fuldt funktionsdygtige, sikre og pålidelige"; udtrykker dyb bekymring over den angivelige hacking af Schengeninformationssystemet og er af den opfattelse, at spørgsmålet om udlicitering af aktiviteter tilknyttet forvaltning og drift af omfattende EU-it-systemer bør tages op til drøftelse; opfordrer Kommissionen til rettidigt at fremlægge de evalueringer af systemerne, som der er truffet bestemmelse om i de respektive retsakter; beklager dybt de manglende fremskridt vedrørende anvendelsen af underliggende dokumenter;
81. glæder sig over de fremskridt, der er gjort inden for den etablerede EU-ret på visumområdet, men opfordrer samtidig til bedre implementering af de eksisterende regler; finder, at fælles visumansøgningscentre har vist sig at være et nyttigt redskab, der kan blive normen fremover, og mener, at en interinstitutionel drøftelse af målsætningerne for den fælles visumpolitik bør fastlægge de skridt, der skal tages i retning af yderligere harmonisering af visumprocedurerne, herunder fælles regler for udstedelse af visa; opfordrer til, at der indgås yderligere visumlempelsesaftaler og til tilsyn med og forbedring af eksisterende aftaler;
82. opfordrer medlemsstaterne til at gøre brug af de nuværende bestemmelser i visumkodeksen og Schengenrænsekodeksen, der giver mulighed for udstedelse af humanitære visa, og til at lette tilvejebringelsen af midlertidig indkvartering til menneskerettighedsforkæmpere, der er i fare i tredjelände;
83. opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at øge arbejdstagernes mobilitet ved at tillade midlertidige visa og ved at lette genansøgningsproceduren for dem, der allerede er i systemet; finder, at dette vil øge arbejdstagernes mobilitet ved konkret at garantere retssikkerheden og øge den interne mobilitet inden for EU;
84. opfordrer Kommissionen til yderligere at forbedre de eksisterende visumlempelsesaftaler mellem EU og de østlige nabolande og til at arbejde hen imod

etablering af et område med visumfri rejse, der er befordrende for mellemfolkelige kontakter;

Asyl og migration

85. minder om, at Det Europæiske Råd i Stockholmprogrammet understregede, "at en godt forvaltet migration kan være til gavn for alle interessenter"; forventer, at der sker yderligere fremskridt med hensyn til vedtagelsen af lovgivning på området lovlig migration, og opfordrer til en større fremtidig indsats i betragtning af de demografiske udfordringer og økonomiens behov; mener samtidig, at integrationen af migranter kræver større opmærksomhed;
86. opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaternes regeringer til at højne offentlighedens og arbejdsgivernes kendskab til EU's immigrationsportal; opfordrer Kommissionen til at føre tilsyn med gennemførelsen af direktivet om det blå kort i national ret og til at aflægge rapport om anvendelsen heraf, jf. som fastsat i direktivet;
87. opfordrer indtrængende til større gennemsigtighed og til, at hver medlemsstat forpligtes til årligt at rapportere om hver specifik minoritetsgruppes fremskridt med hensyn til arbejdsmarkedsintegration og konsekvenser af ligestillingspolitik; opfordrer Kommissionen til at fremlægge en "årlig tendensrapport" med en vurdering af de sammenlignelige indikatorer for social samhørighed, der er blevet aftalt og indført som mål, herunder en EU-dækkende overvågning af situationen for nyankomne, fastboende udlændinge, naturaliserede migranter, børn af migranter og opdelt efter lighedsgrundlag (dvs. etnisk/racemæssig, religion/tro, køn, alder, seksuel orientering og handicap), så fremskridtet for politikkerne for social inklusion måles over tid; finder, at den åbne koordinationsmetode bør anvendes med henblik herpå;
88. anerkender, at de seneste forandringer og opstande i Nordafrika og Mellemøsten har intensiveret presset mod EU's østlige og sydlige grænser;
89. glæder sig over vedtagelsen af asylpakken; opfordrer Kommissionen til at overvåge, at medlemsstaterne implementerer pakken korrekt fra og med datoen for anvendelse, og til at tage de nødvendige skridt til at sikre, at national ret er i overensstemmelse med retspraksis; foreslår, at Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) fremover indfører denne nye lovgivning i sine kursusforløb;
90. opfordrer til at oprette et kontaktpunkt vedrørende ligestillingsspørgsmål i EASO;
91. beklager den vedvarende og systematiske praksis med at internere migranter i interneringscentre, som det senest er blevet fremhævet af FN's Menneskerettighedsråd; opfordrer til, at der udvikles og gennemføres alternativer til internering, herunder legalisering af papirløse migranter på grundlag af klare kriterier;
92. mener, at muligheden for i forbindelse med Dublinsystemet at suspendere overførslen til medlemsstater under betydeligt pres for fremtiden bør overvejes;
93. beklager dybt, at principperne om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling som fastsat i artikel 80 i TEUF ikke er blevet virkeliggjort; mener, at skærpede og mere konkrete

foranstaltninger vil blive nødvendige fremover, navnlig for medlemsstater der modtager et højt antal migranter og asylansøgere; opfordrer til indførelsen af en sammenhængende, frivillig, permanent, EU-intern omfordelingsordning for personer under international beskyttelse;

94. mener, at den eksterne dimension af asylpolitikken i forbindelse med genbosættelse og procedurer for beskyttet indrejse bør udvides; beklager medlemsstaternes indtil videre begrænsede involvering i genbosættelse;
95. udtrykker dyb bekymring for, hvad der er blevet af tredjelandstatsborgere og statsløse, som i henhold til EU's tilbagetagelsesaftaler, bl.a. i forbindelse med sager om tilbageholdelse på ubestemt tid, retlig uvished eller refoulement, er blevet tilbagesendt til deres hjemlande, og henstiller, at klausuler vedrørende tredjelandstatsborgere udelades af disse aftaler; understreger vigtigheden af at gennemføre de henstillinger, der blev fremsat i Kommissionens evaluering af tilbagetagelsesaftalerne;

Området med frihed, sikkerhed og retfærdighed

96. bemærker vigtigheden af en styrket eksterne dimension af EU-politikkerne på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed og opfordrer til, at samarbejdet med tredjelands styrkes på alle niveauer inden for områderne sikkerhed, migration, grundlæggende rettigheder og grænseforvaltning;
97. erindrer om, at EU og medlemsstaterne fortsat bør indarbejde indvandring i udviklingssamarbejdet, styrke deres partnerskabsaftaler for at fremme deres samarbejde med oprindelses- og transitlande om bekæmpelse af menneskehandel og illegal indvandring, og om familiesammenføring, tilbagesendelse og tilbagetagelse inden for rammerne af de regelmæssige drøftelser, som EU fører med disse lande, og det arbejde som udføres af EU-Udenrigstjenesten; opfordrer til solidaritet med tredjelands, der er beliggende nær lande med interne konflikter og tager imod flygtninge fra disse konflikter;
98. understreger, at det er nødvendigt at fremme frivillige tilbagevendelsespolitikker;
99. understreger, at traktaten om Den Europæiske Union sætter menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet i centrum for både EU's interne og eksterne politikker som fastsat i artikel 2, 3 og 21 i TEU, og mener derfor, at respekt for og beskyttelse og fremme af disse værdier bør udvikles på en sammenhængende måde, så EU fremstår som troværdig på den internationale scene; finder det beklageligt, at Kommissionen fortsat afviser at udarbejde en menneskerettighedshandlingsplan for at fremme EU's værdier inden for den eksterne dimension af politikkerne for frihed, sikkerhed og retfærdighed, som opfordret til i Stockholmprogrammet;
100. opfordrer indtrængende Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at tage praktiske skridt til at sikre større sammenhæng og konsekvens mellem EU's interne og eksterne politikker;
101. er af den klare overbevisning, at EU og dets medlemsstater ikke bør undertegne aftaler med tredjelands vedrørende frihed, sikkerhed og retfærdighed, når der er alvorlig risiko

for krænkelse af menneskerettighederne, og når retsstatsprincippet ikke håndhæves; understreger, at alle aftaler på dette område bør indgås efter en nøje analyse af indvirkningen på menneskerettighederne og bør indeholde en suspensionsklausul vedrørende menneskerettigheder;

102. giver udtryk for bekymring over de øgede krav, der pålægges nabolandene i forbindelse med EU's migrations- og grænseforvaltningspolitikker; kræver en menneskerettighedsbaseret tilgang til migration og grænseforvaltning i EU, således at rettighederne for lovlige og ulovlige migranter og andre udsatte grupper altid har første prioritet; erindrer om den ekstraterritoriale anvendelse af den europæiske menneskerettighedskonvention i forbindelse med gennemførelsen af EU's migrationspolitik, som Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har fastslået;
103. opfordrer til bedre samordning mellem menneskerettighedsdialogerne og underudvalgene om retfærdighed, frihed og sikkerhed, der er nedsat i henhold til aftalerne med tredjelande, navnlig de lande der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik og, mere generelt, alle de der er berørt af tilbagetagelsesaftaler;
104. opfordrer Kommissionen til at foreslå aktioner med henblik på at beskytte og hjælpe kvinder, der er ofre for menneskehandel og seksuel udnyttelse, gennem foranstaltninger, der skal omfatte udvikling af kompensationsordninger, sikker tilbagevenden, bistand til genintegrering i oprindelseslandet i tilfælde af frivillig tilbagevenden, bistand og hjælp under deres ophold i EU og samarbejde med myndighederne i oprindelseslandene for at beskytte familierne til ofre for menneskehandel og seksuel udnyttelse;

Metoder, redskaber og processer

105. er af den opfattelse, at politikudformningsprocessen skal være af den højst mulige standard; finder, at indkredsningen af problemer, drøftelsen af mulige løsninger og valget mellem de forhåndenværende muligheder bør finde sted i fast rækkefølge; bemærker, at der er behov for en større forskningsindsats på EU-plan og at et tættere samarbejde og at bedre informationsdeling mellem EU-institutionerne og -agenturerne og medlemsstaterne vil kunne forbedre udformningen og gennemførelsen af politikker;
106. beklager manglen på en objektiv evaluering af fremskridt hen imod et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed og på pålidelige oplysninger om medlemsstaternes gennemførelse af den etablerede EU-ret;
107. foreslår en systematisk, objektiv og uafhængig efterfølgende evaluering af lovgivningen og gennemførelse heraf, herunder også vurdering af det fortsatte behov for lovgivning på dette område; gør navnlig opmærksom på vigtigheden af at gennemføre konsekvensanalyser hos både Kommissionen, Parlamentet og Rådet i denne henseende, samtidig med at standarderne opretholdes og overdrevent bureaukrati undgås;
108. glæder sig over, at Kommissionen har taget initiativ til at udarbejde EU's resultattavle for retsområdet, der sigter mod at sikre et velfungerende retsvæsen inden for civilret, handelsret og forvaltningsret, da den konkrete lovanvendelse i sidste ende ligger i hænderne på domstolene;

109. understreger, at velfungerende retssystemer kan spille en central rolle i genskabelsen af tillid og sikre en tilbagevenden til vækst og bidrage til tillid og stabilitet; påpeger, at forudsigelige og rettidige retsafgørelser, der kan eksekveres, er vigtige strukturelle komponenter i et attraktivt forretningsmiljø, som det er beskrevet i Kommissionens meddelelse "EU's resultatstavle for retsområdet Et værktøj til fremme af effektive retssystemer og vækst" (COM(2013)0160);
110. anmoder Kommissionen om at lægge større vægt på overvågningen og sikringen af medlemsstaternes konkrete gennemførelse af EU-lovgivningen; finder, at dette skal være en politisk prioritet i betragtning af det betydelige svælg, der ofte ses mellem politikker vedtaget på EU-plan og gennemførelse heraf på nationalt plan; gør opmærksom på, at enhver strategisk planlægning må trække på erfaringerne fra tidligere gennemførelse, hvorfor sådan planlægning ikke må bestå af blot en liste over målsætninger og prioriteter, men snarere af en fremadskuende plan i den hensigt at vurdere gennemførelsen; bemærker, at dette, for så vidt angår borgernes og de bosiddendes rettigheder, skal ske fra den første dag, en retsakt træder i kraft; mener, at der skal gøres mere for at opnå konkret gennemførelse, herunder i form af samordning og samarbejde mellem Kommissionen, medlemsstaterne og agenturerne og for at bistå medlemsstaterne med retningslinjer, praktisk støtte og udveksling af bedste praksis; er af den mening, at grundene til den manglende gennemførelse af EU-lovgivningen bør indkredses og imødegås, om nødvendigt via traktatbrudsprocedurer;
111. er af den mening, at en forbedring af kvaliteten i EU-lovgivningen på området frihed, sikkerhed og retfærdighed kræver en fælles indsats af medlemsstaterne og EU-institutionerne for at forbedre udvekslingen af oplysninger om hvert nationalt system og for at tilvejebringe præcise juridiske oplysninger (om de nationalt/regionalt gældende love og standarder) samt oplysninger om gennemførelse og praksis; opfordrer til en større interinstitutionel samordning;
112. beklager, at Rådet ikke inddrager Parlamentet nærmere i udarbejdelsen af strategidokumenter, f.eks. narkotikastrategien og den indre sikkerhedsstrategi;
113. mener, at udviklingen af en europæisk retskultur er en vigtig forudsætning for at gøre området med frihed, sikkerhed og retfærdighed til en realitet for borgerne og sikre en bedre gennemførelse af EU-retten; opfordrer med dette for øje til langt større fokus på og finansiering af en uddannelse i EU-ret for alle jurister; påpeger betydningen af at bruge en "bottom-up-tilgang" til jurauddannelsesordninger, at sikre større tilgængelighed af EU-retsoplysningsressourcer via internetteknologi (dvs. en e-justice-portal), at forbedre domstolenes kendskab til EU-retten samt de sproglige færdigheder blandt dommerstanden og af at etablere og vedligeholde netværk på dette område og alle andre foranstaltninger, der fremmer samarbejdet i dagligdagen, med henblik på at opbygge gensidig tillid og heraf medfølgende samarbejde og gensidig anerkendelse;

III. Næste skridt:

114. er af den opfattelse, at det er nødvendigt med vejledning, sammenhæng og referencemærker på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed; mener, at sådanne mål fordrer en behørig programmering, der skal udarbejdes i Lissabontraktatens ånd og ved Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles indsats; mener, at den flerårige

programmering bør baseres på en interinstitutionel aftale som fastsat i artikel 17, stk. 1, i TEU; forventer følgelig, at Kommissionen vil fremlægge et forslag på dette grundlag;

115. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

27.9.2013

UDTALELSE FRA UDENRIGSUDVALGET

til Retsudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Konstitutionelle Anliggender

om midtvejsrevision af Stockholmprogrammet
(2013/2024(INI))

Ordfører for udtalelse: Jean-Jacob Bicep

FORSLAG

Udenrigsudvalget opfordrer Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. opfordrer indtrængende Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) til at tage konkrete skridt til at sikre større sammenhæng og overensstemmelse mellem EU's interne og eksterne politikker i tråd med de tilsagn, der blandt andet gives i Kommissionens meddelelse ""Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed for EU's borgere: Handlingsplan om gennemførelse af Stockholmprogrammet" (COM(2010) 0171),
2. understreger, at traktaten om Den Europæiske Union (TEU) sætter menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet i centrum for både EU's interne og eksterne politikker som fastsat i artikel 2, 3 og 21 i TEU, og mener derfor, at respekt for og beskyttelse og fremme af disse værdier bør udvikles på en sammenhængende måde, så EU er troværdig på den internationale scene; finder det beklageligt, at Kommissionen fortsat afviser at udarbejde en handlingsplan vedrørende menneskerettighederne med henblik på at fremme EU's værdier inden for den eksterne dimension af politikkerne for frihed, sikkerhed og retfærdighed, som Rådet opfordrer til i Stockholmprogrammet; bifalder EU's strategiske ramme for menneskerettigheder og demokrati og den tilhørende handlingsplan, som blandt andet fokuserer på bekæmpelsen af menneskehandel, kvinders udøvelse af deres menneskerettigheder og problemerne med statsløshed og vilkårlig tilbageholdelse af migranter i tredjelande, men bemærker, at rammen og den tilhørende handlingsplan ikke er nogen erstatning for en handlingsplan vedrørende menneskerettighederne;
3. bifalder det udkast til aftale, som de 47 medlemsstater af Europarådet og EU er nået til enighed om vedrørende sidstnævntes tiltrædelse af den europæiske menneskerettighedskonvention, og afventer den positive udtalelse fra EU-Domstolen om

den aftalte tekst; opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til at ratificere aftalen hurtigst muligt efter EU-Domstolens endelige afgørelse;

4. er af den klare overbevisning, at EU og dets medlemsstater ikke bør undertegne aftaler med tredjelande vedrørende frihed, sikkerhed og retfærdighed, når der er alvorlig risiko for krænkelse af menneskerettighederne, og når retsstatsprincippet ikke håndhæves; understreger, at alle aftaler på dette område bør indgås efter en grundig analyse af indvirkningen på menneskerettighederne og bør indeholde en suspensionsklausul vedrørende menneskerettigheder; opfordrer Kommissionen til at udvikle overvågningsmekanismer, som gør det muligt for offentligheden at overvåge politikkerne for frihed, sikkerhed og retfærdighed, herunder gennem inddragelse af civilsamfundet i tredjelande; anmoder Kommissionen om at redegøre for de beskyttelsesmekanismer, der benyttes til at sikre, at de oplysninger, der kommer fra Europol-aftalerne, ikke er indhentet ved brug af tortur eller andre former for mishandling;
5. giver udtryk for bekymring over de øgede krav, der pålægges nabolandene i forbindelse med EU's migrations- og grænseforvaltningspolitikker; kræver en menneskerettighedsbaseret tilgang til migration og grænseforvaltning i EU, således at rettighederne for lovlige og ulovlige migranter og andre udsatte grupper altid har første prioritet; erindrer om den eksterriale anvendelse af den europæiske menneskerettighedskonvention i forbindelse med gennemførelsen af EU's migrationspolitik, som Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har fastslået;
6. erkender navnlig, at der finder menneskerettighedskrænkelser sted ved Grækenlands grænse til Tyrkiet, hvor de græske myndigheders opførelse af et hegn og rapporter om kollektive udvisninger (tilbagesendelser), systematiske langvarige tilbageholdelser af flygtninge, asylansøgere og ulovlige indvandrere samt tilbageholdelser af børn er i strid med europæisk og international ret;
7. minder om, at medlemsstaterne har et fælles ansvar for Unionens ydre grænser; er fortsat bekymret over hændelser ved grænsen mellem Grækenland og Tyrkiet samt ved Cyperns, Maltas og Italiens grænser i forbindelse med ankomsten af ulovlige indvandrere, og opfordrer medlemsstaterne til, med støtte fra Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten, at sikre, at nationale myndigheder undersøger den individuelle situation for hver enkelt person, der ankommer til deres territorium, med udgangspunkt i internationale og europæiske menneskerettighedsforpligtelser og under hensyntagen til sårbare gruppers behov; opfordrer Kommissionen til at støtte medlemsstaterne i bestræbelserne på at sikre minimumsydelse, såsom tilstrækkelig sundhedspleje og indkvartering, til flygtninge, asylansøgere og ulovlige indvandrere, der ankommer til EU's territorium;
8. opfordrer Kommissionen til at rapportere om, hvilke skridt der tages for at forhindre tredjelandes vilkårlige tilbageholdelse af migranter, i overensstemmelse med dens forpligtelse 14, litra d), i EU's handlingsplan vedrørende menneskerettigheder;
9. udtrykker forfærdelse over det stigende antal dødsfald, især til havs, og over menneskerettighedskrænkelserne i forbindelse med ulovlige migranternes forsøg på at komme ind i EU; anmoder Kommissionen om at høre Parlamentet, inden der indgås nogen aftaler mellem Frontex og et tredjeland; insisterer på, at disse aftaler skal have styrkede beskyttelsesmekanismer til at sikre fuld respekt for

menneskerettighedsstandarderne, også i forbindelse med hjemsendelser, fælles patruljering, eftersøgnings- og redningsoperationer samt afvisningsoperationer; henleder opmærksomheden på de rapporter, der er udarbejdet af internationale organisationer (Europarådet og FN), Agenturet for Grundlæggende Rettigheder og Den Europæiske Ombudsmand, vedrørende konsekvenserne for migranternes rettigheder af forvaltningen af EU's ydre grænser samt på Frontex' overholdelse af de grundlæggende rettigheder; opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til hurtigt at gribe ind for at få sat en stopper for krænkelse af migranternes rettigheder, som ind i mellem har ført til dødsfald, og opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til at leve op til deres internationale forpligtelser; opfordrer derfor indtrængende EU til at undersøge alle rapporter om dårlig behandling af migranter, flygtninge og asylansøgere fra Frontex' side ved EU's grænser, navnlig hvad angår forholdene under tilbageholdelser; fremhæver – navnlig på baggrund af den ustabile situation og politiske uro i MENA-regionen – at de relevante tjenestegrene i Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og EU's specialiserede agenturer er nødt til at koordinere deres indsats som led i en helhedsorienteret tilgang til at håndtere problemet med ulovlig indvandring til EU-medlemsstaterne på en måde, som er i overensstemmelse med europæiske principper og værdier og med EU's indsats i området og i hele det sydlige naboskabsområde, for at skabe stabilitet og demokrati inden for rammerne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik;

10. udtrykker dyb bekymring for, hvad der er blevet af tredjelandstatsborgere og statsløse, som i henhold til EU's tilbagetagelsesaftaler, bl.a. i forbindelse med sager om tilbageholdelse på ubestemt tid, retlig uvished eller refoulement, er blevet tilbagesendt til deres hjemlande, og henstiller, at klausuler vedrørende tredjelandstatsborgere udelades af disse aftaler; understreger vigtigheden af at gennemføre de henstillinger, der blev fremsat i Kommissionens evaluering af tilbagetagelsesaftalerne; opfordrer Kommissionen til at give ngo'er, internationale organisationer og Europa-Parlamentets repræsentanter lov til at deltage i de blandede tilbagetagelsesudvalg og opfordrer indtrængende Kommissionen til at give Parlamentet adgang til dokumenter udarbejdet af disse udvalg; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til omgående at suspendere anvendelsen af en tilbagetagelsesaftale i tilfælde af menneskerettighedskrænkelser;
11. opfordrer Kommissionen til at udvide mandatet for Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder til at omfatte alle kandidatlande og nabolande og tildele det en særlig rolle med hensyn til at rådgive EU-institutionerne om, hvordan de sikrer sammenhæng og konsekvens imellem de interne og eksterne menneskerettighedspolitikker; opfordrer til, at der i alle medlemsstater indføres ensartede indikatorer for overholdelsen af de grundlæggende rettigheder;
12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage de nødvendige lovgivningsmæssige og administrative skridt til at tillade udstedelsen af nødvisa og lette tilvejebringelsen af midlertidig indkvartering til menneskerettighedsforkæmpere, der er i fare i tredjelande; kræver en evaluering af de eksisterende mobilitetspartnerskaber, især den indbyrdes sammenhæng mellem udviklingsbistand og lovlig og ulovlig migration som defineret i den samlede strategi for migration og mobilitet;
13. minder om den centrale rolle, Frontex og Det Europæiske Politiakademi har med hensyn til at uddanne retshåndhavende personale og grænsevagter, således at de bliver i stand til

at håndhæve europæisk ret under overholdelse af migranternes menneskerettigheder;

14. understreger, at medlemsstaters fortsatte afvisning af at tiltræde den internationale konvention om beskyttelse af vandrede arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder, som er en central international menneskerettighedskonvention, undergraver det grundlæggende princip om menneskerettighedernes udelelighed og mindsker EU's troværdighed, når det går i dialog med tredjelande om menneskerettighedsspørgsmål;
15. tilslutter sig fuldt ud Europarådets opfordring til, at Frontex' rolle styrkes i overensstemmelse med Stockholmprogrammet, således at det bliver i stand til at reagere mere effektivt på ændringer i migrationsstrømmene;
16. kræver en mere sammenhængende tilgang mellem menneskerettighedsdialogerne og de underudvalg om retfærdighed, frihed og sikkerhed, der nedsættes inden for rammerne af aftaler med tredjelande, navnlig i de lande, der indgår i den europæiske naboskabspolitik og mere generelt alle de lande, som er omfattet af tilbagetagelsesaftaler;
17. opfordrer til, at EU sætter øget fokus på spørgsmålet om statsløshed i tredjelande, bl.a. gennem udviklingen af en fælles ramme mellem Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten for drøftelsen af sådanne spørgsmål med tredjelande, som det blev tilkendegivet i EU's handlingsplan vedrørende menneskerettigheder;
18. ser med tilfredshed på EU-institutionernes og medlemsstaternes løbende indsats for at fremme universel støtte til og samarbejde med Den Internationale Straffedomstol (ICC) som et afgørende middel til at sikre ofrene for kriminalitet retfærdighed i henhold til international ret og fremme respekten for den humanitære folkeret og den internationale menneskerettighedslovgivning; opfordrer alle medlemsstater til at indgå rammeaftaler med ICC, navnlig om flytning af vidner, midlertidig løsladelse, flytning af frikendte personer og håndhævelse af domme; opfordrer EU-medlemsstaterne til i deres egenskab af medunderskrivere af Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol at sikre, at ICC har de nødvendige ressourcer til at opfylde sit mandat og sikre retfærdighed på en solid, fair og gennemsigtig måde;
19. kræver, at Rådet og Kommissionen tager fuldt hensyn til Europa-Parlamentets henstillinger og indarbejder disse i det program eller den strategi, der skal udarbejdes som opfølgning på Stockholmprogrammet, og hvori der bør fastlægges en flerårig planlægning af EU's kommende lovforslag og politiske forslag og foranstaltninger vedrørende området med frihed, sikkerhed og retfærdighed.
20. ser frem til EU's rapport om bekæmpelse af korruption, som Kommissionen offentliggør i 2013; håber, at Kommissionens kortlægning af områder, der er sårbare over for korruption i medlemsstaterne, vil bidrage til en optrapning af indsatsen mod korruption, lette udvekslingen af bedste praksis, identificere EU-tendenser og stimulere peerlæring og yderligere respekt for EU-forpligtelser og internationale forpligtelser; anmoder Kommissionen om at overveje fremtidige politiske EU-initiativer vedrørende korruptionsbekæmpelse, navnlig i form af bindende lovgivning for medlemsstater og institutioner, som afspejler de højeste standarder for gennemsigtighed og integritet, under fuld hensyntagen til korruptionens negative konsekvenser for menneskerettighederne i EU og i tredjelande;

21. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at ratificere Europarådets konvention om internetkriminalitet, navnlig Grækenland, Irland, Luxembourg, Polen og Sverige; opfordrer medlemsstaterne til hurtigt at gennemføre Rådets rammeafgørelse 2005/222/RIA af 24. februar 2005 om angreb på informationssystemer og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2005/222/RIA¹ i deres nationale ret;
22. fastholder – samtidig med at det på ny bekræfter sit engagement i og den strategiske betydning af transatlantiske forbindelser i globale anliggender – at overvågningsprogrammer såsom PRISM kan føre til overtrædelser af menneskerettighederne, nemlig af retten til privat- og familieliv og kommunikationshemmeligheden, og desuden kan få konsekvenser for EU-borgere og udenlandske statsborgeres menneskerettigheder, herunder ytringsfriheden; opfordrer de amerikanske myndigheder til hurtigst muligt at forsyne EU med alle oplysninger om disse overvågningsprogrammer, som omfatter dataindsamling, navnlig hvad angår deres retsgrundlag, nødvendighed og proportionalitet, og de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet for at beskytte menneskerettighederne, herunder mulighed for klageadgang i tilfælde af krænkelse;
23. fastholder, at Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne bør overveje at anvende alle de instrumenter, de har til rådighed, i forbindelse med forhandlinger med USA; kræver derfor rettidig suspension af aftalerne om passagerlister (PNR) og om programmet til sporing af finansiering af terrorisme (TFTP);
24. udtrykker dyb bekymring over den stigende menneskehandel, der foregår ved hjælp af tværnationale netværk og cybernetværk, som udgør en alvorlig trussel mod sårbare grupper, navnlig kvinder og børn, i særdeleshed i en tid med økonomisk og social krise; fremhæver derfor vigtigheden af en strategisk samordning af målene for og gennemførelsen af den interne sikkerhedsstrategi og den europæiske sikkerhedsstrategi, hvilket kan betyde, at begge strategier skal opdateres; henstiller, at medlemsstaterne udarbejder og vedtager nationale planer for bekæmpelse af menneskehandel i overensstemmelse med henstillingerne i EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel fra 2012 og koordineret af EU's koordinator for bekæmpelse af menneskehandel;
25. glæder sig over gennemførelsen af direktiv 2011/99/EU af 13. december 2011 om den europæiske beskyttelsesordre² og direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse³, som i betydelig grad styrker menneskerettighederne for ofre for kriminalitet i EU;
26. understreger, at terrorisme og organiseret kriminalitet udgør en konstant og væsentlig trussel; bifalder styrkelsen af operationelle aftaler mellem Europol og Eurojust og deres arbejdstilrettelæggelsesordninger med Frontex om bekæmpelse af terrorisme og organiseret kriminalitet;
27. udtrykker bekymring over, at der på globalt plan og EU-plan er en stigende tendens til

¹ EUT L 218 af 14.8.2013, s. 8.

² EUT L 338 af 21.12.2011, s. 2.

³ EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57.

internetkriminalitet, seksualforbrydelser mod børn og svindel, og over de enorme finansielle og psykologiske skader, som disse forbrydelser medfører for borgere i hele verden; bifalder oprettelsen af Europols europæiske center for bekæmpelse af internetkriminalitet, som har til opgave at bekæmpe internetkriminalitet ved at opbygge operationel og analytisk kapacitet til efterforskning og samarbejde med internationale partnere;

28. fremhæver vigtigheden af, at ofre for terrorhandlinger får særlig opmærksomhed, støtte og social anerkendelse, og understreger, at der er et presserende behov for at oprette særlige retlige instrumenter til ofre for terrorisme.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	24.9.2013
Resultat af den endelige afstemning	+: 54 -: 11 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Pino Arlacchi, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Susy De Martini, Mark Demesmaeker, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Takis Hadjigeorgiou, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Jelko Kacin, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Pawel Robert Kowal, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Vytautas Landsbergis, Ryszard Antoni Legutko, Sabine Lösing, Marusya Lyubcheva, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, María Muñiz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Justas Vincas Paleckis, Pier Antonio Panzeri, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Werner Schulz, Sophocles Sophocleous, Laurence J.A.J. Stassen, Davor Ivo Stier, Charles Tannock, Eleni Theocharous, Geoffrey Van Orden, Nikola Vuljanić
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Charalampos Angourakis, Jean-Jacob Bicep, Biljana Borzan, Kinga Gál, Metin Kazak, Barbara Lochbihler, Emilio Menéndez del Valle, Norbert Neuser, Doris Pack, Jean Roatta, Potito Salatto, Marietje Schaake, Alf Svensson, Ivo Vajgl, Renate Weber
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	José Manuel Fernandes, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Isabella Lövin, Antonio Masip Hidalgo, Antigoni Papadopoulou, Jarosław Leszek Wałęsa

3.10.2013

UDTALELSE FRA UDVALGET OM KVINDERS RETTIGHEDER OG LIGESTILLING

til Retsudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og
Udvalget om Konstitutionelle Anliggender

om midtvejsrevision af Stockholmprogrammet
(2013/2024(INI))

Ordfører for udtalelse: Sirpa Pietikäinen

FORSLAG

Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling opfordrer Retsudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

- A. der henviser til, at bekæmpelse af social udstødelse og forskelsbehandling samt fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder er fastsat som målsætninger i traktaten, og at Kommissionen bør sikre, at gennemførelsen af Stockholmprogrammet reelt afspejler borgernes behov med hensyn til lige muligheder og ligestilling mellem mænd og kvinder;
1. understreger, at universalitetsprincippet gælder for de grundlæggende rettigheder og ligebehandling; opfordrer derfor Rådet til at vedtage forslaget til direktiv om ikke-diskrimination¹; understreger, at især kvinder ofte er ofre for flere former for forskelsbehandling, og at det er nødvendigt at undersøge alle faktorer, der påvirker kvinders liv, for at styrke alle grundlæggende rettigheder gennem vedtagelse af fælles strategier til beskyttelse af ofre og strafferetlig forfølgelse af gerningsmænd, samtidig med at ligestillingen mellem mænd og kvinder fremmes, med særlig vægt på sårbare kvinder og især kvinder med handicap; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre beskyttelsen af sårbare voksne samt undertegne, ratificere og gennemføre Haag-konventionen fra 2000 om international beskyttelse af voksne;
2. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle specifikke redskaber baseret på nye informations- og kommunikationsteknologier med henblik på at udveksle bedste praksis på europæisk plan om bekæmpelse af forskelsbehandling;

¹ KOM(2008)0426.

3. opfordrer Kommissionen til at arbejde effektivt hen imod etableringen af en international domskonvention, der kan forfølge samme mål som Bruxelles I-forordningen;
4. opfordrer medlemsstaterne til at oprette klageprocedurer, som sikrer, at et offer for flere forskellige typer diskriminationer, hvilket kvinder især er udsat for, kan indgive én klage, der omfatter mere end en årsag til diskrimination; anser det for passende at støtte menneskerettighedsforkæmperes aktiviteter og udviklingen af fælles aktioner for marginaliserede personer og grupper i samfundet;
5. understreger vigtigheden af at være opmærksom på kønsaspektet i alle strategier til integration af handicappede, indvandrere, romabefolkningen og andre mindretal samt udstødte personer;
6. glæder sig over vedtagelsen af direktivet om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet¹, hvor der lægges særlig vægt på beskyttelse af sårbare personer som kvinder og børn; understreger, at de hyppigt bliver offer for alle former for vold, herunder vold i hjemmet; anbefaler, at sådanne alvorlige krænkelser af menneskerettighederne identificeres og strafforfølges via tilbundsgående undersøgelser; glæder sig over direktivet om den europæiske beskyttelsesordre² og direktivet om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor³; opfordrer medlemsstaterne til snarest muligt at omsætte og gennemføre disse direktiver;
7. understreger, at handel med mennesker er en alvorlig forbrydelse, der især berører kvinder, og som er en overtrædelse af menneskerettighederne og af den menneskelige værdighed, som Unionen ikke kan acceptere; beklager, at antallet af mennesker, der bliver handlet til og fra EU, er stigende til trods for ikrafttrædelsen af EU's direktiv om bekæmpelse af menneskehandel i december 2011; opfordrer medlemsstaterne til at øge deres bestræbelser på at begrænse denne bekymrende tendens ved at sikre, at der i overensstemmelse med direktivet udvikles en fælles, koordineret og ambitiøs europæisk strategi samt lovgivning og foranstaltninger til bekæmpelse af menneskehandel og internationale kriminelle netværk inden for dette område, med særlig fokus på kvinder og mindreårige; understreger, at foranstaltninger til bekæmpelse af menneskehandel, tvangsarbejde og ulovlig indvandring bør fokusere på de grundlæggende årsager til problemet, f.eks. den globale ulighed; opfordrer derfor medlemsstaterne til at leve op til deres udviklingsbistands- og MDG-forpligtelser og til at styrke samarbejde og koordination med tredjelande;
8. understreger, at de voksende prostitutionsmarkeder, der er legaliserede og institutionaliserede i nogle medlemsstater, har vist sig at give næring til menneskehandel, og opfordrer derfor til foranstaltninger, der reducerer markederne for prostitution, såsom at straffe personer, der udnytter de prostituerede, herunder alfonser og sexkøbere; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at øge midlerne til

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/99/EU af 13. december om den europæiske beskyttelsesordre.

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA.

exitprogrammer for handlede personer, navnlig for kvinder i prostitution;

9. glæder sig over forslaget til direktiv om en mere ligelig kønsfordeling blandt menige bestyrelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber¹; understreger behovet for at bekæmpe det vedvarende glasloftfænomen, som fortsat er en af de vigtigste hindringer for udviklingen af karrieremuligheder for kvinder;
10. beklager, at Kommissionen til trods for sine mange tilsagn ikke har udarbejdet lovforslag vedrørende vold mod kvinder, ligestilling i den politiske beslutningstagning eller revision af direktivet om kønsbestemte lønforskelle;
11. opfordrer indtrængende Kommissionen til at iværksætte en omfattende strategi til bekæmpelse af vold mod kvinder som lovet i Stockholmprogrammet, hvilket Parlamentet allerede har anmodet om i flere beslutninger; gentager, at det er nødvendigt, at Kommissionen udarbejder et lovgivningsmæssigt strafferetsinstrument for at kunne bekæmpe alle former for vold mod kvinder og børn og beskytte deres rettigheder og kamp; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udpege en EU-kordinator for bekæmpelse af vold mod kvinder;
12. understreger nødvendigheden af, at der tilbydes passende uddannelse for embedsmænd (politi, sundhedspersonale, domstolspersonale mv.), der kan komme i berøring med tilfælde, hvor en persons fysiske, psykiske og seksuelle integritet menes at være i fare, navnlig kvindelige ofre for kønsbetinget vold; opfordrer medlemsstaterne til at støtte det arbejde, der ydes af civilsamfundet, særligt ngo'er, kvindeorganisationer og andre frivillige organisationer, der tilbyder specialiseret støtte, og til at samarbejde med disse organisationer om at yde støtte til kvinder, der er ofre for kønsbetinget vold;
13. opfordrer medlemsstaterne til at ratificere Istanbul-konventionen om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet og Kommissionen til snarest at foreslå forhandlingsdirektiver om EU's tiltrædelse af denne konvention;
14. opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til bekæmpelse af de økonomiske og sociale årsager, som giver grobund for vold mod kvinder, især arbejdsløshed, lave lønninger og pensioner, boligmangel, fattigdom og ikke-eksisterende eller mangelfulde offentlige tjenester, navnlig inden for sundhed, uddannelse og social sikkerhed;
15. opfordrer indtrængende Kommissionen til snarest at revidere direktiv 2006/54/EF og fremsætte ændringsforslag dertil i overensstemmelse med direktivets artikel 32 og på grundlag af artikel 157 i TEUF og til at følge de detaljerede henstillinger i bilaget til Europa-Parlamentets beslutning af 24. maj 2012, navnlig hvad angår:
 - større gennemsigtighed i lønoplysninger,
 - gennemsigtig arbejdsvaluering og jobklassificering, og
 - styrket lovgivning om sanktioner;
16. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at der indgår en køns sensitiv tilgang med integrering af kønsaspektet i al juridisk uddannelse, der af det europæiske net

¹ KOM(2012)0614.

for retlig uddannelse, Det Europæiske Retsakademi og andre relevante institutioner udbydes for de forskellige aktører i rets- og politisamarbejdet; anmoder om, at der oprettes særlige moduler vedrørende kønsbaseret vold og bedste praksis for støtte af ofre;

17. foreslår, at der gennemføres en social bevidstgørelseskampagne med det fælles europæiske kriterium, at den skal fokusere på det alvorlige problem, som kønsbetinget vold udgør; mener, at formålet med kampagnen bør være at fremme social bevidsthed, borgermobilisering og institutionelle tiltag på samme niveau som de foranstaltninger, der iværksættes over for andre typer kriminelle handlinger eller angreb, f.eks. terrorisme, som ud over deres individuelle dimension også har en kollektiv rækkevidde; gør opmærksom på, at denne type sociale tiltag har spillet et betydelig rolle for delegitimering af andre former for vold og også burde anvendes over for kønsbetinget vold;
18. opfordrer til, at der oprettes et kontaktpunkt for ligestillingsspørgsmål i det europæiske asylstøttekontor;
19. påskønner Kommissionens forslag til forordning om fremme af borgeres og virksomheders frie bevægelighed, der vil forenkle godkendelsen af visse offentlige dokumenter og derigennem mindske bureaukratiet og den nuværende kløft mellem EU's institutioner og borgerne;
20. opfordrer Kommissionen til i overensstemmelse med tidligere afgivne løfter og for at efterkomme Parlamentets gentagne anmodninger at offentliggøre et forslag til forordning om gensidig anerkendelse af civilstandsdokumenters virkninger med henblik på at fjerne diskriminerende retlige og administrative hindringer for både mandlige og kvindelige borgere og deres familier, som ønsker at gøre brug af deres ret til fri bevægelighed;
21. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at integrere alle de statslige, regionale og lokale offentlige tjenesters og kompetente myndigheders synspunkter, da de er ansvarlige for planlægning og ydelse af ligestillingspolitiske tjenester;
22. gentager sin opfordring til at vedtage et EU-regelsæt om international privatret;
23. opfordrer Kommissionen til at overvåge, hvordan nedskæringer af offentlige udgifter indvirker forskelligt på kvinder og mænd og dermed indirekte på ligestillingen mellem kønnene; påpeger i denne forbindelse, at færre skatteindtægter og eventuelle budgetnedskæringer vil føre til nedskæringer i de offentlige udgifter, samt at det er sandsynligt, at offentlige tjenester såsom uddannelse og social omsorg vil lide under dette på mellemlang sigt, ligesom det er tilfældet for kvinder, eftersom de er brugere af disse tjenester;
24. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anerkende regionale politistyrker, som er tildelt beføjelser til at bekæmpe forbrydelser mod kvinder begået af organiserede og/eller grænseoverskridende bander, og til at styrke koordineringen mellem sådanne regionale politistyrker og operative sikkerhedsagenturer og politistyrker;
25. er oprørt over, at det samlede antal ofre for tvangsarbejde i medlemsstaterne anslås til 880 000, hvoraf 30 % anslås at være ofre for seksuel udnyttelse, 70 % at være ofre for andre former for tvangsarbejdsudnyttelse og flertallet at være kvinder;

26. opfordrer Kommissionen til at videreudvikle e-justice-programmet for at give borgerne direkte adgang til retsinformation og retsvæsenet via onlineinformation;
27. gentager sin opfordring til Kommissionen om at foreslå samarbejdsforanstaltninger om at mobilisere de konsulære tjenester i oprindelseslandene i forebyggelsen af bedrageri i forbindelse med udstedelsen af visa og om at gennemføre oplysningskampagner i oprindelseslandene rettet mod de mulige ofre, navnlig kvinder og børn, i samarbejde med myndighederne og desuden om at foreslå foranstaltninger, der kan gøre kontrollen ved grænserne mere effektiv med det sigte at forebygge menneskehandel og ulovlig indvandring;
28. opfordrer Kommissionen til at foreslå aktioner med henblik på at beskytte og hjælpe kvinder, der er ofre for menneskehandel og seksuel udnyttelse, gennem foranstaltninger, der skal omfatte udvikling af kompensationsordninger, sikker tilbagevenden, bistand til genintegrering i oprindelseslandet i tilfælde af frivillig tilbagevenden, bistand og hjælp under deres ophold i EU og samarbejde med myndighederne i oprindelseslandene for at beskytte familierne til ofre for menneskehandel og seksuel udnyttelse;
29. minder om, at ca. halvdelen af alle indvandrere i EU er kvinder, og at en uafhængig indvandrerstatus for kvinder og ægtefællers ret til arbejde er essentielle elementer for sikringen af en vellykket integration;
30. fremhæver nødvendigheden af at beskytte rettigheder inden for området seksuel og reproduktiv sundhed og udtrykker bekymring over begrænsningerne i adgangen til prævention og seksuelle og reproduktive sundhedstjenester, navnlig abort, i visse medlemsstater.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	3.10.2013
Resultat af den endelige afstemning	+: 17 -: 3 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Regina Bastos, Andrea Češková, Edite Estrela, Iratxe García Pérez, Mary Honeyball, Astrid Lulling, Elisabeth Morin-Chartier, Krisztina Morvai, Joanna Senyszyn, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Izaskun Bilbao Barandica, Minodora Cliveti, Mariya Gabriel, Nicole Kiil-Nielsen, Christa Kläß, Doris Pack, Angelika Werthmann
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Gesine Meissner

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	24.2.2014
Resultat af den endelige afstemning	+: 50 -: 6 0: 33
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Roberta Angelilli, Edit Bauer, Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Andrew Henry William Brons, Zdravka Bušić, Salvatore Caronna, Carlo Casini, Philip Claeys, Carlos Coelho, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Andrew Duff, Ioan Enciu, Frank Engel, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Monika Flašíková Beňová, Marielle Gallo, Giuseppe Gargani, Kinga Göncz, Roberto Gualtieri, Enrique Guerrero Salom, Sylvie Guillaume, Zita Gurmai, Gerald Häfner, Ágnes Hankiss, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Livia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Rina Ronja Kari, Timothy Kirkhope, Klaus-Heiner Lehne, Juan Fernando López Aguilar, Antonio López-Istúriz White, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, Svetoslav Hristov Malinov, David Martin, Antonio Masip Hidalgo, Clemente Mastella, Véronique Mathieu Houillon, Nuno Melo, Roberta Metsola, Louis Michel, Claude Moraes, Sandra Petrović Jakovina, Paulo Rangel, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Tadeusz Ross, Judith Sargentini, Algirdas Saudargas, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Francesco Enrico Speroni, Rui Tavares, Rebecca Taylor, Alexandra Thein, Nils Torvalds, Kyriacos Triantaphyllides, Wim van de Camp, Axel Voss, Renate Weber, Cecilia Wikström, Tatjana Ždanoka, Auke Zijlstra, Tadeusz Zwiefka
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	John Stuart Agnew, Marino Baldini, Elmar Brok, Sergio Gaetano Cofferati, Luis de Grandes Pascual, Lorenzo Fontana, Mariya Gabriel, Anneli Jäätteenmäki, Franziska Keller, Jean Lambert, Eva Lichtenberger, Ulrike Lunacek, Marian-Jean Marinescu, Vital Moreira, Jan Mulder, Juan Andrés Naranjo Escobar, Andrés Perelló Rodríguez, György Schöpflin, Janusz Wojciechowski
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Richard Ashworth, Margrete Auken, Zoltán Bagó, Karin Kadenbach, Krzysztof Lisek, Catherine Stihler, Csaba Sándor Tabajdi, Jarosław Leszek Wałęsa, Anna Záborská